

Club Excursionista de Gràcia

NOVEMBRE
DESEMBRE
2 0 0 2

PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 31 48
08006 BARCELONA

"MAI ENRERA"

Butlletí social

*Publicació degana de la premsa de Gràcia
Creu de Sant Jordi 1992*

*XX Any - 2a. Època, núm. 71
Fundat l'any 1922*

El Refugi de La Molina
Inaugurat el 6 de gener de 1933
Fotografia de Pilar Justo

REFLEXIONS SOBRE ELS ACCIDENTS DE MUNTANYA ARRIBA LA TARDOR I LA CLIMATOLOGIA CANVIA

Arriba la tardor i tot el que això comporta; la climatologia en una orografia com la catalana té com a resultat conseqüències imprevistes. Les llevantades aporten quantitats ingents de neu als Pirineus Orientals i, si fa molt de vent, la barrufa s'imposa en indrets prou coneguts com a la coma de Vaca, als voltants de Vallter, etc. Si les borrasques passen per sobre dels Pirineus, l'acumulació de neu en els vessants verges de les nostres muntanyes s'alimenten per futures allaus amb els canvis de temperatura o tallant plaques mitjançant esquís inexperts. Però també passejades innocents poden esdevenir un factor de risc si el terra està mullat, nevat o glaçat.

Una traducció dels informes dels gendarmes francesos ens demostren que no són les activitats de més nivell les que comporten més accidents o morts. Durant l'any 2001 les dades dels serveis de rescat van ser les que trobareu en l'informe que segueix a continuació.

INFORME SOBRE LES INTERVENCIONS DELS EQUIPS DE RESCAT FRANCESOS DURANT L'ESTIU DEL 2001

Una dada que ens dona la visió respecte un dels problemes actuals de l'excursionisme, en tots els seus vessants, queda reflectida en la següent estadística facilitada pels equips de rescat francesos en què queda ben palès un defecte de formació-informació per part dels que s'inicien en les activitats a la natura.

Catalunya, país pioner en la difusió d'aquestes activitats tan dins com fora del país, ha disposat durant més de 25 anys de les entitats excursionistes que han estat bressol de la formació en les activitats a la natura.

Les diferents escoles existents, com per exemple la del Centre Excursionista de Catalunya, la del Club Excursionista de Gràcia o la de la Unió Excursionista de Sabadell, amb el seu comitè tècnic o el mateix (EMGRA), són un exemple molt clar de les iniciatives per a la divulgació del coneixement de la cultura excursionista del nostre país (història, teòrica, tècnica, pràctica i respecte pel medi ambient) que han estat difoses al llarg de la història de l'excursionisme català.

L'èxit del Curs de Medicina i Socors de Muntanya, impartit enguany pel Club Excursionista de Gràcia en la seva desena edició, dona fe de la preocupació de les entitats per a la formació en les activitats a la natura. Un altre exemple d'aquest interès queda constatat en la Travessa Matagalls Montserrat que, amb el seu 30è aniversari, és l'única activitat en què participen més de 2.000 persones amb total seguretat pels participants i que també té la supervisió de Mountain Wilderness de Catalunya com a garantia de respecte al medi segons el certificat que aquesta institució elabora després de cada edició.

Aquest preàmbul em dona peu per a comentar la traducció del darrer informe del servei d'estadístiques facilitat pels serveis de socors francesos.

ESTADÍSTIQUES DELS RESCATS DE MUNTANYA CORRESPONENT ALS SERVEIS REALITZATS L'ANY 2001

(No s'ha comptabilitzat el període d'estiu, comprès entre l'1 de juny i el 30 de setembre)

	<i>morts</i>	<i>ferits</i>	<i>desapareguts</i>	<i>malalts</i>	<i>indemnes</i>	<i>total</i>	<i>%</i>
Alpinisme	30	272	4	87	232	625	21,4
Descens de barrancs	2	82	0	2	34	120	4,1
Escalada	2	65	0	0	24	91	3,1
Parapent / Delta	2	119	0	0	42	163	5,6
Senderisme a peu	45	869	5	130	682	1.731	59,3
Travesses amb raquetes	0	0	0	0	5	5	0,2
Travesses amb esquís	3	14	0	2	23	42	1,4
Espeleologia	0	2	0	0	2	4	0,1
Vies ferrades	0	8	0	1	23	32	1,1
Bicicleta de muntanya	3	95	0	2	8	108	3,7
TOTAL	87	1.526	9	224	1.075	2.921	100

Aquestes dades volen magnificar que el 59% de les intervencions dels serveis de salvaments francesos s'han efectuat als practicants de senderisme. També és significatiu que el 51% dels morts siguin practicants de la mateixa activitat i durant l'època estival. També es fan ressò que molts d'aquests accidents podrien ser evitables si els practicants prenguessin les mesures bàsiques que s'imparteixen en les escoles de les entitats excursionistes.

Els morts censats en l'activitat de senderisme són produïts per:

- 1/3 per accidents cardíacs (ingesta d'alcohol prèvia a l'activitat)
- 1/3 per caigudes a causa de plaques de glaç
- 1/3 per caigudes en zones escarpades sobretot infants (els ferits, que com es veu també són majoria els senderistes, són deguts a fractures per fatiga o per simples torçades. També cal destacar l'existència d'un problema d'apreciació de l'itinerari —distància i dificultat—, també la manca de preparació física i és simptomàtic que l'hora de sortida dels caminadors és habitualment massa tard)

Vull destacar que aquestes dades s'haurien de relativitzar, és a dir: contrastar la quantitat de practicants de cada activitat. Amb l'estudi que vaig realitzar l'any 1999 intentava demostrar que els practicants de totes les modalitats a Catalunya superaven els 500.000, però que seria convenient poder realitzar unes estadístiques (quantitatives—qualitatives) més concretes, ja que ens facilitaria el càlcul de projeccions de practicants d'activitats a la natura (ingressos, despeses, riscos, seguretat, medi ambient, etc.) amb grans possibilitats d'encert en les prediccions de tendències.

Vull invitar a aquelles persones que tenen il·lusió per fer activitats a la natura, però els manca l'experiència, que abans d'endinsar-se en aquest món d'activitats variades passin per les entitats a formar-se o que si surten a fer el que es diria un bateig que ho facin amb persones amb experiència que els clubs catalans disposen.

Faig aquesta reflexió abans que la notícia sigui l'accident de torn i que, malauradament, l'infortuni sempre tindrà la seva oportunitat. Però tenim l'obligació que la formació en les tècniques de muntanya i el respecte al medi s'imposin per sobre de la resta de variables.

Francesc Sanahuja i Toledano

MOLT BON NADAL I QUE L'ANY 2003 ENS PORTI A TOTS PAU, AMOR I FELICITAT

**Club Excursionista
de Gràcia**

Passatge Mulet, 4 - 08006 Barcelona - Tel. 93 237 86 59 - Fax 93 237 31 48
e-mail: cegracia@cegracia.com - web: <http://www.cegracia.com>

LOTERIA NACIONAL - SORTEIG DE NADAL

Núm. 49.438

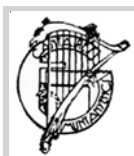
del sorteig que es celebrarà a Madrid el dia 22 de desembre de 2002

Tot taló estripat o esmenat serà nul. Caduca als TRES mesos

Dècims en dipòsit i custòdia a la CAIXA DE SABADELL.
La CAIXA DE SABADELL declina tota responsabilitat a part del dipòsit i la custòdia dels dècims de la Loteria Nacional que li han estat confiats. En cas de resultar premiat es faran efectius a CAIXA DE SABADELL.
Travessera de Gràcia, 77 o a la Seu del Club de dilluns a dijous de 19 a 22 h.

 Caixa de Sabadell

CANTAIRES MUNTANYENCs

HOMENATGE A VÍCTOR BARBÉ i BARBÉ

El proppassat 11 de setembre 2002, Diada Nacional de Catalunya, es va celebrar a l'antiga cooperativa "La Unió", de Teià (El Maresme), l'acte públic d'atorgament del

"Tei de Plata 2002" a l'entitat o a la personalitat que més s'havia destacat en la seva dedicació a la vila de Teià.

Després d'un parell de cançons de la "Coral Esclat", que enguany celebra precisament les seves Noces d'Argent, tingué lloc la projecció d'un audiovisual que recull magníficament i detalladament la vida i la trajectòria de l'escollit: **Víctor Barbé i Barbé**, no només en tant que director de les corals de Teià, sí que també dels Cantaires Muntanyencs. Alhora fa esment dels seus més de cinquanta anys de soci del Club Excursionista de Gràcia, que han comportat una dilatada tasca per part seva en la Secció de Muntanya, especialment en l'organització de les antigues marxas d'atzimuts "Ribas i Virgili" i en la divulgació d'itineraris excursionistes.

El regidor de cultura de l'Ajuntament de Teià procedí a la lectura de l'acord pres pel municipi sobre la distinció d'enguany. I l'alcalde va fer el lliurament del "Tei de plata 2002" al bon amic Víctor Barbé. En fer-ho, va aclarir que el "tei" és un arbre propi, sobretot de la propera serra de Sant Mateu, del qual en provenien les populars teies que abans s'utilitzaven per a encendre el foc; arbre que, per altra banda, sembla que és el que va donar nom a la vila de Teià. Tot seguit, posà en relleu els molts mèrits acumulats per Víctor Barbé en els seus vint-i-set anys de constant lliurament personal a la divulgació del cant a Teià mitjançant les Corals Picarol i Esclat. Va dir, a més, que sense homes com Víctor Barbé no es podria desenvolupar la vida cultural a les nostres poblacions, i que són aquests homes i dones els que fan falta per dotar la societat d'un caire més humanístic.

Volem, doncs, felicitar el bon amic i director de la nostra Coral per aquest tan merescut premi, que posa de manifest, una vegada més, la seva dedicació i entusiasme per la música.

Enhorabona, Víctor!

Aurora Vila i Guàrdia

50 ANYS DE CANTAIRES MUNTANYENCs

El Grup de Cantaires Muntanyencs, més tard i fins avui Cantaires Muntanyencs, celebra aquest any 2002 els cinquanta anys de la seva fundació. De fet haurien de ser els cinquanta-un anys, ja que van començar un dia del mes de juliol de 1951, però hi va haver divergències a l'hora de considerar l'incipient Grup com una secció. Així deixem constància que la creació se'n va produir l'any 1952, any de la seva existència legal.

No n'era el primer intent que feia el nostre Club: qui no recorda, entre d'altres il·luminats, el senyor Pujol, el sabater dels excursionistes —que feia les sabates de muntanya per a quasi tots els socis del Club—, i la seva flauta, que tocava amb sensibilitat i fermesa? Però ni aquest intent, ni d'altres anteriors, van arribar a prosperar. A pesar de les iniciatives, la continuïtat fallava en tot intent. Fins que un dia dos socis molt integrats al Club es van interessar per l'aventura, i hi van posar tanta destresa, que se'n van sortir. Quina fal·lera empenyí els senyors Artur Quingles i Ramon Ballester per a lluitar i fer realitat aquella idea fixa? És clar que es comptava amb la il·lusió d'aquells dos agosarats, però també amb la d'uns quants socis que també sentien la necessitat d'una secció de cantaires que els acollís, i, com en Ballester i en Quingles, van veure l'assumpte amb força optimisme, van creure-hi i van sentir la idea com una novetat de futur.

El senyor Ballester va procurar un piano que, encara que molt vell, va suportar després una campanya d'assaigs i sacrificis de més de trenta anys. Quant a la recerca de mestre director: el senyor Quingles, que tenia molt bones relacions amb la Coral Núria, de la UEC de Gràcia, perquè precisament hi cantava, no va dubtar a fer una proposta a un dels integrants, en aquell moment ajudant director de la famosa coral. No cal dir que ens referim al nostre exdirector i amic senyor Josep Vila i Amorós, que en aquells moments es va deixar convèncer per a donar un cop de mà i estarse amb el grup incipient uns quants dies, fins a trobar la persona adequada. I van ser uns quants dies que es van transformar en quaranta profitosos i venturosos anys! En la primera reunió i assaig es van presentar quasi un centenar d'aspirants a cantaires, que van permetre esbossar una primera cançó, "pa, sal, oli, etc.". Ja ens va advertir el senyor Vila que desconfiessim d'aquella aflluència de gent: aquella gernació no duraria més de quinze dies. I no va durar ni per a un segon assaig...

Quants moments de descoratjament al davant de tantes baixes! Va arribar un moment que només es comptava amb cinc o sis cantaires entre totes les cordes. Això obligava que a cada assaig es plantegés la mateixa pregunta: què fem...?

Però, quan semblava que tot s'estava acabant, sobretot les il·lusions d'arribar a una mínima fita, es va produir el fet que ningú s'havia pogut imaginar: l'arribada d'una bona colla de gent nova amb ganes de cantar; i aquella aflluència de gent il·lusionada ja no es va aturar en temps i temps.

N'entraven i sortien a tothora i aquell fet va enriquir el grup. N'eren molts els que ho provaven i es cansaven de l'esforç i el sacrifici que aquesta afecció nostra produeix quan hi ha una certa obligació. Però afortunadament queden aquells que més s'adonen de les satisfaccions que arriba a oferir un grup de companys que tants nous coneixements, tanta amistat procura per a tothom. Tots els qui hi han estat a prop saben dels treballs continuats, però també de l'evolució de la nostra coral fins a arribar a moltes de les fites somiades.

Aquest escrit no vol donar un recital en profunditat dels Cantaires Muntanyencs, ni de la trajectòria viscuda durant els cinquanta anys de la seva existència. És, només, el pensament entranyable d'un cantaire que vol, des de la llunyania de cinquanta anys de col·laboració, dedicar, precisament aquesta col·laboració, al seu Club. I vol recordar els que han passat i han triat lliurement el seguiment del seu destí en altres esferes. I encara més aquells altres que no el van triar, el seu destí, i van ser causa del nostre dolorit comiat i mereixedors, per sempre, del nostre record més profund.

I una petita nota més: creiem que els Cantaires Muntanyencs han creat, sense adonar-se'n, uns lligams invisibles i indelebles amb el nostre Club que ningú no pot ni qüestionar ni esborrar. I potser com a raó de la seva existència, han comptat sempre amb els seus dos únics mestres directors, els senyors Josep Vila i Amorós i Víctor Barbé i Barbé, que han ofert als seus cantaires tots els seus coneixements i, encara més important, la seva amistat incondicional i sincera durant els cinquanta anys d'existència del nostre grup.

P. T.

CONCERT DE NADAL

Un any més ens complau anunciar el nostre ja tradicional Concert de Nadal, que tindrà lloc, com en els darrers anys, a la **Parròquia de Corpus Christi** (Bailèn cantonada Còrsega) **el proper dia 21 de**

desembre a les nou del vespre.

Enguany, la trenta-cinquena edició del Concert coincideix, com tots sabeu, amb l'acabament dels actes del cinquantenari de la fundació dels Cantaires Muntanyencs, motiu pel qual tenim el goig d'invitar cordialment tots els nostres consocis, amics i veïns de Gràcia a aquest Concert, que, per aquesta raó, serà un xic especial ja que hi haurà la col·laboració d'una cobla, i per això desitgem compartir-lo amb tots vosaltres en aquestes properes festes nadalenques.

Per tots aquests motius invitem especialment els antics cantaires que han passat per la coral, i que, per tant, són també responsables d'haver arribat a aquests cinquanta anys cantant en el si de la nostra entitat, i els demanem que participin en aquest concert d'aniversari, tot recordant-los que els dilluns dies 9 i 16, a les 21 hores, seran destinats a preparar la cançó de conjunt. No hi falteu!

Miquel Fernández Azconegui

Porteu el carnet del Club i identifiqueu-vos com a Socis, us tractaran bé...

Hem canviat solament el nom

edelweiss és ara **BALMAT**, la teva botiga d'esports de muntanya

La raó ha estat la necessitat de registrar la marca a nivell internacional degut a la nostra expansió a través d'internet

www.balmat.com

BALMAT, Comte d'Urgell, 72 i 76 / Gran Via C.C., 527 – 08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 – Fax : 934 519 260 – mail: balmat@balmat.com

REFUGI

Hola a tots i totes.

Aquest de la foto sóc jo el "Refu" del club en el poble de la Molina.

Porta d'entrada. Fotografia de Pilar Justo

Com l'any passat ja que degut a la bona col·laboració del dia del "Refu" de la temporada passada. La gent va col·labora força i em van portar mantes, vaixel·la, coberts, jocs i mapes de la zona.

Moltes gràcies a tots!!!

La cuina. Fotografia de Pilar Justo

Com l'any passat per aquestes dates, em presento voluntari per que hi pugueu dormir la temporada d'hivern. Estic obert tot l'any, però com estic a la Molina em veniu a veure més sovint per la temporada d'hivern per això us informo ara.

Aquest any no faré el dia del "Refu"

Com a **NOVETAT** d'aquesta temporada es que tinc **MICROONES** on podreu prèvia i post **NETEJADA** escalfar

els pots "La favada, cocido madrileño la Asturiana", etc.

El dormitori. Fotografia de Pilar Justo

Com ja sabeu, o si no us ho explico, tinc llits per a 20 persones, aigua calenta per dutxar-vos, calefacció, mantes, lloc per posar els esquís i armaris per les motxilles.

Estic situat a les cases del Sitjar al costat de l'alberg

Verge de les Neus al poble de la Molina. L'estació del tren la teniu a 10 minuts caminant i tinc una parada d'autobús que enllaça Puigcerdà i l'estació d'esquí Molina-Masella just davant.

Sóc un refugi sense guarda però ben cuidat i per entrar hi heu de demanar la clau a secretaria (horari de dilluns a dijous 18-22h i divendres de 18-21h)

Els serveis. Fotografia de Pilar Justo

L'estada en les meves dependències costa:

- 3 € per els socis
- 6 € per els no socis federats
- 8 € per els no socis i no federats

Desitjo que em vingueu a visitar i per qualsevol dubte pregunteu a secretaria.

Una abraçada a tots

"EL REFU"
Pili Justo la coordinadora

CICLES DE SORTIDES: Estan en preparació per tal d'iniciar-se el mes de novembre. Aviat sortiran els calendaris al taulell de la secció del CEG i els tríptics: Cicle de GR's, a càrrec de Manel Arnau, Cicle de mitja muntanya, a càrrec de Pili Justo Cicle d'alta muntanya, encara pendent de coordinador

FORMACIO: cursos d'iniciació

Curs d'alta muntanya: coordinadors Albert València i Raquel Curcoll. Inici al mes de gener

Curs d'esquí de muntanya: coordinació per Ricard Marínez. Inici al mes de març

Curs de mitja muntanya: coordinació per Àlex Duran. Inici al mes d'abril

ACTIVITATS DE MITJA MUNTANYA

26-27 octubre

Gorges de Sau

Coordinadora: Anna Pujol

23-24 novembre

Penyes Altes del Moixeró

Coordinador: Alex Duran

30 Nov-1 desembre

Volcans de la Garrotxa a peu i a cavall.

Coordinador: Toni

14-15 desembre

Montsec.

Coordinador: Jordi pi

CICLE D'AUDIOVISUALS BUCH I PARERA

14/11/2002 "Muntanyes del Món. Mountain Wilderness" Mountain Wilderness

Josep Sicart

12/12/2002 "Esquí de muntanya als Alps: Travessa Chamonix – Zermatt i Gorgues de l'Isere" Esquí de Muntanya

Ricard Martínez, Sergi Biete, David Terrades, Tonyo Camborio, Lorena Rabarte, Àlex Solà i Pili Vendrell

16/01/2003 "1ª ascensió via Angúnies. Montrebei, paret d'Aragó" Escalada de grans parets

Jordi Gassiot

GR-97 SANT CELONI - LA BEGUDA ALTA (Vallès Oriental - Baix Llobregat)

1ª ETAPA

15-12-02 Sant Celoni - Sant Antoni de Vilamajor

16 Km 4 h.02' Desnivells aproximats: +175 m-136 m

2ª ETAPA

19/01/03 Sant Antoni de Vilamajor - Les

Franqueses del Vallès

16,6 Km 4 h. 10' Desnivells aprox.: +186 m -253 m

JA HA ARRIBAT LA NEU...

Hola, amics. Sí, ja ha arribat la neu... i una altra vegada ens tornem a preparar per a la temporada hivernal, perquè aquest any diuen que sí, que hi haurà molta neu...

Penseu que, ara que encara falten dies per calçar-nos els esquís, caldria fer alguna mena d'exercici muscular, sobretot els que fan treballar les cames, perquè en tots els tipus d'esquí són les que porten més esforç; per tant, caldria que els que no aneu al gimnàs caminéssiu bastant, pugéssiu i baixéssiu els graons de les escales, perquè d'aquesta manera tan senzilla podreu estar en una millor forma física. Així, podrem veure els practicants de l'esquí de fons passar pels circuits marcats que hi ha a les diferents estacions d'esquí; tot i que és una modalitat força relaxada, també acaben la jornada cansats de tot l'esforç fet.

Per als que prefereixen, o millor dit, els que tenen més preparació física i més resistència (car és el mes dur), la modalitat preferida és l'esquí de muntanya. El gran avantatge que tenen és que, normalment i com si fessin una excursió, caminen pujant damunt dels esquís, per valls, fins a arribar dalt de les carenes o cims, això sí, en dies serens, clars i assolellats, perquè, com en tot goig, cal fer-ho així per a poder assaborir el paisatge i després fruit d'unes baixades fantàstiques.

Finalment, tenim l'esquí alpí, l'anomenat per tothom com dels "pisteros", que només tenen ganes de poder baixar lliscant fent diferents viratges o ziga-zagues fins a arribar als diferents remuntadors que els tornaran a portar al començament de les pistes.

Als que practiquin aquesta modalitat els recordaré que poden participar en una carrera intersocial per a corredors aficionats (com tots nosaltres), que serà a finals de febrer i que és la tercera vegada que organitza l'Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès. En el proper butlletí us donaré més detalls per a participar tant en aquesta com en d'altres proves de fons i d'esquí de muntanya.

Per acabar us vull recordar que la nostra entitat té un petit refugi a la Molina i que, si teniu la intenció d'anar-hi, no ho sol·liciteu a última hora, que potser us podríeu trobar amb la desagradable sorpresa que ja és ple. Reserveu les vostres places amb temps, a la secretaria de l'entitat.

Rafel Saperas

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 41 17
<http://www.filnet.es/2c/nus>
e-mail: nus@filnet.es

MATAGALLS - MONTSERRAT

La Matagalls-Montserrat d'enguany ha estat un èxit i ha trencat la tendència a la baixa dels darrers anys, amb 359 inscrits més que l'any 2001.

Això és motiu d'estímul per a tots els que participem en l'organització de la nostra activitat més emblemàtica i, d'altra banda, ens obliga a intentar millorar encara més la prestació desinteressada que el Club Excursionista de Gràcia ofereix a la societat catalana.

Una de les novetats de l'edició actual ha estat l'assignació de l'hora de sortida, que, encara que ens ha portat més feina, també ens consta que ha estat ben acceptada per part de la majoria de participants, ja que han desaparegut les tradicionals empentes a la sortida.

Cal tenir en compte que, exceptuant els sanitaris i els mossos d'esquadra, la resta de treballs els fan voluntaris, familiars i amics de socis del Club, sense que ningú rebi per aquesta feina cap mena de retribució econòmica; al contrari, bastants d'ells posen cotxe, benzina, telèfon i altres despeses de la seva pròpia butxaca.

Assignació de l'hora de sortida. Fotografia de Francesc Sanahuja

Hem d'agrair a la Generalitat, la Diputació, els Ajuntaments de Barcelona i de Gràcia, així com a tots els Ajuntaments dels pobles per on discorre la marxa, pel suport i la bona acollida que ens han dispensat.

Sense oblidar a les empreses col·laboradores, que any rera any ens donen la seva confiança i especialment a Gas Natural per la seva implicació en la conservació del medi ambient.

El medi ambient és un dels aspectes que la Matagalls-Montserrat procura respectar al màxim i per aquest motiu aquest és el segon any que Mountain Wilderness de Catalunya "audita" la marxa i, l'informa que confecciona, ens permet localitzar aspectes millorables. Rebin els voluntaris de Mountain Wilderness la nostra més cordial felicitació per la magnífica tasca que estan duent a terme.

Exposició al Palau Robert

Matagalls - Montserrat

una travessa respectuosa amb el medi ambient

Actualment, la travessa Matagalls-Montserrat és una de les marxes de resistència més populars. L'increment de participants i la conscienciació que cal fer un ús responsable del territori ha propiciat l'ínici, per part de la Diputació de Barcelona, d'un programa de restauració del camí d'acces al Matagalls des de coll Formic. L'objectiu és minimitzar l'impacte negatiu que la circulació excessiva d'excursionistes hi produeix. El Club Excursionista de Gràcia col·labora en aquesta iniciativa. Entre d'altres mesures, l'any 1998 va adoptar l'indret de coll Formic com a punt de sortida de la travessa. Amb aquesta decisió, el CEG ha demostrat, una vegada més, la seva sensibilitat pel medi natural, una actitud que ha rebut el reconeixement de Mountain Wilderness de Catalunya.

La marxa és un gran esdeveniment previ al qual s'ha de preparar molt bé. Els participants han de portar amb ells tot el que necessiten per a la marxa: menjar, aigua, roba, etc. És important que portin una mochila adequada i que portin vestimenta adequada per a les condicions de temps i clima.

que són una bona alimentació, és molt important una bona hidratació. Hauríem de portar amb nosaltres una bona quantitat d'aigua i de productes que ens donin energia. Cal portar un producte energètic i aigua. Cal portar una mica de menjar i aigua. Cal portar una mica de menjar i aigua.

Protegeix els peus. És molt important protegir els peus amb una bona protecció. És molt important protegir els peus amb una bona protecció. És molt important protegir els peus amb una bona protecció.

La preparació

Tot esperant la sortida. Fotografia de Francesc Sanahuja

També hem d'agraciar als mitjans de comunicació de tota mena la col·laboració d'enguany en la difusió de la nostra marxa de resistència en muntanya.

A tots, moltes, moltes gràcies!

Les xifres d'enguany són les següents:

Inscrits	2.137	
Sortits	2.064	
Arribats	1.242	60,2 %
Organització	188	
Protecció Civil	40	
Sanitaris	16	
Mossos d'Esquadra	10	
TOTAL	254	

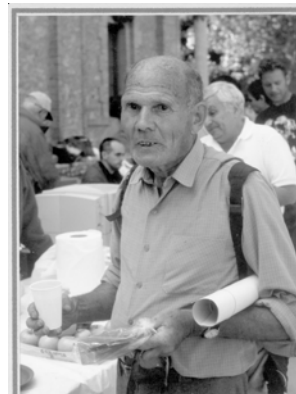

Moment de la sortida. Fotografia de Francesc Sanahuja

(1 persona d'organització per cada 8,1 participants)

Cal recordar que d'aquí a dos anys, el 2004, celebrarem cent anys de la primera vegada que es va fer la Matagalls-Montserrat per part de mossèn Jaume Oliveres, consoci nostre, i cal anar preparant-nos per a aquest extraordinari esdeveniment.

Guillem Martín i Brasó

El terrasenc Arcadi Casas a l'arribada a Montserrat l'any 2001. Amb els seus 80 anys, és el participant de més edat.

Organització

L'itinerari està totalment senyalitzat amb indicadors de punts de vista i senyalització vertical. Els punts de vista són senyalitzats amb una placa de fusta i la senyalització vertical amb una placa de fusta i una placa de fusta.

No utilitzeu patins d'enginyeria i no feu mal a la natura.
No empujeu i no feu mal a la natura.
No contamineu la natura i no feu mal a la natura.
No feu sorolls i no feu mal a la natura.
No feu mal a la natura i no feu mal a la natura.
Seguiu les indicacions de la senyalització.

El respecte envers l'entorn

G I E

El sistema de navegació Galileu: per fi un GPS totalment europeu

El sistema de navegació per satèl·lit esdevé avui en dia una eina d'orientació que cada vegada s'està implantant més dins la nostra societat, ja no només en el camp professional, sinó en sectors més propers a nosaltres com poden ser el món de l'automòbil i, sobretot, el de l'orientació a la muntanya.

Actualment hi ha dos sistemes de localització per satèl·lit: el GPS, el més conegut i utilitzat i que depèn dels Estats Units, i el Glonass, que és propietat de la federació russa. Ambdós sistemes van ser creats amb finalitats totalment militars tot i que actualment són utilitzats també per la població civil. Tots dos sistemes estan formats per una constel·lació de vint-i-quatre satèl·lits operatius situats a uns vint mil quilòmetres de distància mitjana (els de GPS són a 17.699 km). Tots dos ofereixen la

possibilitat de calcular la latitud, la longitud, l'elevació i molts paràmetres més a milions d'usuaris que tenen un receptor per captar els senyals que envien des de l'espai. Però ambdós sistemes són incompatibles entre si i, a més, continuen sota control militar. El fet que el GPS hagi estat el més utilitzat es deu principalment al fet que els fabricants de receptors utilitzen sobretot les freqüències del sistema nord-americà. Parlar de localització per satèl·lit és parlar de GPS tot i que, com ja hem vist, no és l'únic sistema amb aquesta tecnologia. El sistema Glonass rus ha passat per mals moments en els darrers anys, però ha fet grans esforços financers per garantir el servei. La federació russa ha llançat tres nous satèl·lits fa pocs mesos amb l'objectiu de completar i millorar la xarxa Glonass.

Però, com a tota tecnologia, els dos sistemes no són perfectes i tenen els seus inconvenients: el sistema GPS, format pels satèl·lits Navstar, opera en sis plans orbitals

de quatre satèl·lits cada un, mentre que el Glonass n'utilitza tres. Això fa que algunes regions del planeta no tinguin la cobertura que caldria esperar, com és el cas de regions de latituds altes del nord d'Europa, per exemple. Al mateix temps, la precisió és moderada per a aplicacions que requereixen una ràpida determinació de la posició. Els usuaris no reben informació immediata de les errades del sistema, i, a més, un altre concepte a tenir en compte és que, en cas d'errada en el sistema, no ofereixen garantia o cobertura de fiabilitat. Tot això pot quedar solucionat o, almenys, minimitzat amb el nou sistema de navegació per satèl·lit totalment europeu anomenat Galileu.

El projecte Galileu

Galileu és un sistema proposat per la Unió Europea, amb el suport de l'Agència Espacial Europea i un grup d'inversors privats, que va ser concebut el 1999 i que, si tot va com és previst, entrarà en funcionament el 2008. Un fet molt important és que ha estat concebut des de sempre amb finalitats civils, amb un pressupost d'uns tres bilions d'euros. És un sistema global independent del GPS, però totalment compatible i interoperable amb aquell sistema.

Amb això, s'entén que un receptor Galileu podrà explotar al mateix temps els senyals rebuts dels satèl·lits de Galileu i de GPS. Al contrari, amb els receptors actuals, no.

GPS / GNSS

Però tindrà més avantatges: els satèl·lits de Galileu, amb un pes de 600 kg i un consum de potència de 1,7 kW, enviaran el senyal cap a terra amb més potència que el senyal dels satèl·lits del GPS, la qual cosa voldrà dir que aquests seran menys interferibles. També, pel que fa a les òrbites, l'angle d'inclinació d'aquestes respecte a l'equador serà més gran i, per tant, la cobertura millorarà per a latituds altes d'Europa, cosa que, com ja hem dit, el GPS no ofereix com seria d'esperar.

Un gran repte del sistema Galileu serà la qüestió del sincronisme dels senyals entre els satèl·lits i els terminals a terra, un fet molt important per a la precisió del sistema. Els satèl·lits Navstar del sistema GPS utilitzen rellotges de cesi (quatre cada un) que mesuren el temps en nanosegons i són tan exactes que tenen un error d'un segon cada setanta mil anys. Això és primordial ja que, si un d'aquests rellotges tingués un retard de tan sols una mil·lèsima de segon, la posició que calcularia el nostre receptor GPS tindria una desviació respecte a la posició

real de 299 km. A més, a causa de l'efecte de la dilatació del temps que preveu la física relativista, els rellotges han de corregir-se per a tenir en compte les diferències temporals degudes al moviment dels satèl·lits. Com Einstein va predir en la seva teoria de la relativitat, un

rellotge situat en un vehicle que es desplaci a gran velocitat registrarà el pas del temps de manera més lenta que un rellotge situat en un marc de referència estacionari. El sistema Galileu utilitzarà el mateix rellotge de cesi, però per als terminals de terra; per als satèl·lits utilitzarà rellotges de rubidi, molt més exactes

que els del GPS, que tindran precisions de l'ordre de nanosegons. També, a diferència dels altres sistemes esmentats, el sistema Galileu estarà format per trenta satèl·lits operatius en òrbita, en comparació dels vint-i-quatre del GPS.

Serveis

El Galileu suposarà un nou concepte de serveis de navegació per satèl·lit al qual no estem acostumats, totalment adaptable a les necessitats dels usuaris i que demostra l'interès de la Unió Europea per oferir, per primera vegada, un servei global i complet orientat a l'ús totalment civil.

El sistema, que estarà format per satèl·lits d'òrbita mitjana (MEO) i per satèl·lits geoestacionaris (GEO), tindrà tres components, que representen tres àmbits de serveis:

- global: ofereix cobertura mundial;
- regional: ofereix cobertura europea;
- local: ofereix cobertura urbana o per a aeroports.

A més, i com a gran novetat respecte als sistemes anteriors, oferirà tres tipus de serveis definits:

- servei amb accés obert: servei bàsic gratuït i obert a tothom;
- servei amb accés controlat de nivell 1 (SAC 1): servei amb pagament de tarifa amb accés controlat per a aplicacions comercials i aplicacions professionals que necessiten graus de desenvolupament superior i una garantia de servei;
- servei amb accés controlat de nivell 2 (SAC 2): servei amb pagament de tarifa amb accés controlat per a aplicacions d'alta seguretat, les quals no poden patir cap interrupció o desviació per raons de seguretat (pensem en l'aterratge dels avions). Aquest servei arriba als 4 metres o menys en horitzontal i als 7,7 metres o menys en vertical.

La precisió serà més petita de 10 metres per als tres tipus de serveis. El servei SAC 2 aconsegueix els criteris d'aterratge

imposats per l'aeronàutica civil, això és, una precisió de 4 metres en vertical i 16 metres en horitzontal, amb un 99 % de disponibilitat. El Galileu els supera.

La compatibilitat amb els altres sistemes

La compatibilitat és una qüestió que interessa a tots els usuaris actuals del sistema GPS. Als mesos de maig i juny del 2000, va tenir lloc a Istanbul la reunió de la WRC (conferència mundial de radiocomunicació), l'organisme que gestiona l'assignació de les freqüències de ràdio. Allí es va decidir l'assignació de l'espectre suficient tant per al sistema GPS com per al Galileu. La compatibilitat en radiofreqüències és essencial per a fer que els sistemes GPS, Glonass i Galileu siguin interoperables. Les assignacions de la WRC ho fan possible. Les transmissions del Galileu no haurien de crear interferències que degradin el senyal del GPS i a l'inrevés. Serà vital la coordinació dels tres sistemes perquè n'hi hagi una bona coexistència. Això fa suposar que els fabricants de receptors produiran receptors de mode dual (o mode triple) que podran tenir en compte la diferència en el temps de sistema entre GPS i Galileu i operar amb referències geodèsiques compatibles.

Tècnicament, el sistema està dissenyat per a integrar tant el GPS nord-americà com el Glonass rus, però pot esdevenir també una solució completa i operar independentment. Si tenim en compte que el Galileu estarà format per una constel·lació de trenta satèl·lits, si els combinem amb els dels sistemes que ja hi ha, tindrem una flota de vuitanta satèl·lits disponibles que serien utilitzats pel nostre receptor compatible.

Això tindrà un gran impacte per als científics europeus i usuaris civils que necessitin un posicionament de precisió al món sencer i permetrà als proveïdors europeus de serveis espacials un control més estret sobre els posicionaments sense patir les restriccions militars del sistema GPS, que sempre dona preferència a les necessitats militars. Això és un punt important per a tots els usuaris civils.

El que cal recordar és que els receptors GPS no seran compatibles amb el sistema Galileu, per la qual cosa d'aquí al 2008 ho hauréu de tenir en compte. Possiblement més endavant això canviarà.

Aplicacions

Galileu revolucionarà l'administració del trànsit aeri i millorarà la qualitat i la seguretat d'aquest mitjà a regions del món on els sistemes que hi ha actualment són inadequats. Tinguem en compte que el GPS no s'utilitza com a únic instrument en les maniobres d'aterratge d'aeronaus sota cap concepte. Tot això ajudarà en gran mesura a evitar el retard dels avions.

Pel que fa als automòbils, els conductors de camions i cotxes podran estalviar-se retencions de trànsit i reduir els temps de viatge entre un 15 % i un 25 %, cosa que reduirà també el consum i la contaminació. Els serveis d'emergència podran actuar amb més precisió i arribar abans al lloc del sinistre. Les companyies de transport podran controlar la posició dels seus vehicles i contenidors, i, pel que fa als cotxes, la lluita contra els robatoris serà més fàcil ja que es podran localitzar més fàcilment els vehicles robats. La llista d'aplicacions potencials creixerà dia a dia.

Un camp que ens toca més de prop i que no hem d'oblidar és el de la navegació i orientació a la muntanya. Tindrem més precisió per a calcular i determinar rutes, ascensions, etc. El sistema oferirà més precisió per al càlcul de l'alçada, un dels inconvenients que té el sistema GPS a causa de la geometria de les òrbites on es troben els seus satèl·lits. I, per a l'espeleologia, serà un instrument molt útil i precís per a la localització de cavitats, fet per al qual el GPS ja ha demostrat ser un instrument imprescindible.

Amb tot això i si tot els plans funcionen com és previst, haurem d'esperar fins a l'any 2008, quan començarà a ser operatiu. De moment, el sistema GPS és el millor sistema d'orientació i navegació, sobretot tenint en compte que amb el nou sistema WAAS, introduït per a millorar la precisió del GPS en les maniobres d'aterratge dels avions, la precisió ha millorat. Avui dia, els nous receptors de mà que surten al mercat ja l'incorporen. Amb condicions molt bones i aplicant la tecnologia dels nous satèl·lits WAAS, parlem d'una precisió de 3 metres en la posició horitzontal. Per a la major part de les nostres aplicacions, això és més que suficient i ens ajudarà a esperar al 2008, quan comenci el tan esperat sistema europeu Galileu.

Xavier París

GEDE

MEMBRES DEL GEDE A RIGLOS

Tot i que ha passat força temps el record encara és viu a la memòria.

Els passats dies 4 i 5 de maig dos membres del GEDE, Xavier Sánchez i Arnau Farré, visitarem aquest magnífic poble amb la idea de fer alguna cosa més que disfrutar de la companyia d'aquests gegants monolítics. Havíem estat planejant amb cura les activitats que faríem durant el llarg i profitós cap de setmana. Realment les expectatives eren bones i de ganes no en faltaven. La idea era escalar la via "Galletas" del Fire i fer alguna altra via més per arrodonir el cap de setmana. Pocs dies abans vàrem estar planificant el material que portaríem per escalar i realment estàvem força il·lusionats amb l'activitat, ja que no sorgeix amb molta freqüència l'oportunitat d'anar a un lloc tan especial com aquest per escalar.

De manera que el dissabte a les 6 del matí marxàrem cap a Riglos amb l'esperança de que el mal temps no ens espatllessi el cap de setmana.

Riglos. Fotografia de Xavier Sánchez

Arribàrem a les 10 del matí i feia un sol esplèndid. Així que ens posàrem en funcionament i començarem a distribuir el material. Ens dirigirem a l'esperó del Fire per fer una de les vies més conegudes de l'escola, la via "Galletas". Disfrutàrem com mai. A més, les parets de Riglos resulten ser molt aèries i això fa que l'escalada aquí es desenvolupi en un marc molt espectacular. La via que fèrem és del tot recomanable malgrat que en alguns trams presenta roca un poc trencadissa. Com que acabàrem d'hora vàrem tenir temps per anar a visitar les altres parets de la zona i anar a donar un tomb pel lloc.

El matí següent l'aprofitàrem per estar a la zona de "Los Volaos" fent vies equipades de dos o tres llargs. Cap a les

dues del migdia marxàrem en direcció a Barcelona per tornar a la vida quotidiana que ens esperava a la gran ciutat.

Després d'un cap de setmana intens el cos demana un poc de descans i tranquil·litat. De camí cap a casa feia un repàs mental dels dos magnífics dies d'escalada que havíem gaudit aquí. Riglosés, sens dubte, un lloc magnífic per gaudir d'una bona temporada de muntanya i roca, tant per excursionistes, com per escaladors, com per tots aquells que vulguin disfrutar d'un paratge extraordinari.

Via "Galletas". Foto Xavier Sánchez

Arnau Farré Flaquer

AGRUPAMENT PERE ROSSELLÓ

15è ANIVERSARI (de la segona etapa)

L'Agrupament Escolta Pere Rosselló (AEPR) té dues històries. L'una va començar l'any 1957 quan es va fundar. L'any 1974 va participar en la creació de l'Associació Laica d'Escoltisme Català (Escoltes Catalans), sent a la vegada una secció del CEG. Malauradament, però, a l'estiu del 1985 va tancar temporalment les portes. Dos anys més tard un grup d'antics membres d'agrupaments escoltes i de membres del CEG van començar a rumiar la possibilitat de reobrir l'Agrupament. Amb el suport de l'Enric Ripoll, que llavors era president del CEG, es va proposar obrir una segona etapa de l'AE Pere Rosselló dins del mateix club.

Així doncs, l'any 1987/1988 es va iniciar la segona etapa de l'AEPR. L'Agrupament es va fer seu el projecte d'Escoltes Catalans, que representa l'escoltisme laic, i l'ha simultaniejat sempre amb la tasca de ser una secció més del Club. Avui l'AEPR intervé en els òrgans de gestió i participació del CEG, com una secció activa i compromesa amb el Club. Any rere any s'ha anat fent gran, per maduresa i per nombre, i actualment té més de cent membres.

Recuperant les seves arrels i la voluntat de divulgar el projecte de l'escoltisme laic, l'Agrupament va ajudar a néixer un agrupament al barri de Les Corts durant el curs 1994/1995. I durant el darrer any un nou agrupament ha estat fundat al barri de Sant Gervasi. L'Agrupament Escolta Pere Rosselló ofereix als joves de Gràcia i de Barcelona una proposta educativa que ajuda a formar persones sinceres, actives i compromeses, tot treballant aspectes com la coeducació, la participació en la vida col·lectiva o la defensa de la natura. Un aspecte, aquest

últim, que comparteix plenament amb el Club, ja que desenvolupa activitats en contacte amb la natura, i així som protagonistes del nostre futur.

És important posar l'accent sobre el treball que es porta a cap per formar persones compromeses amb la vida col·lectiva en una societat democràtica, que comprèn l'acció en l'àmbit del barri, de la ciutat o des d'un punt de vista més global, sempre amb el respecte de les minories.

Una part important de la metodologia de treball de l'Agrupament es fonamenta en el fet de potenciar activitats com l'excursionisme, que ajuden a la formació integral de persones. És important destacar també que el treball entre el CEG i l'Agrupament ha permès establir un pont que fa que després de l'etapa escolta molts membres passin a ser membres actius d'altres seccions del CEG. Aquesta col·laboració permet també establir una formació dels caps de l'Agrupament per tal d'oferir millor qualitat en les activitats desenvolupades en el medi natural.

Ara que l'Agrupament celebra els quinze anys de la seva segona etapa, tenim molt presents els bons moments que hem viscut aquests anys, i això ens dóna a tots ganes de passar la majoria d'edat amb moltes idees noves, seguint el camí conjuntament amb el Club Excursionista de Gràcia, amb el qual tenim molta història en comú.

Lucas Llauradó

Estand del Gràcia a la plaça de Catalunya.
Fotografia de M. Dolors Lázaro

ACAMPADA

CAMPAMENT COSTA BRAVA 2002

**Abril, maig i juny
Càmping Sol Mar (Blanes)**

Un any més la nostra secció ha fet estada al Càmping Sol Mar, de Blanes.

En aquesta ocasió el nombre d'instal·lacions ha estat de 21. El nombre de persones, 45 de grans i 19 de petits.

XXocolata i melindros. Fotografia de M. Glòria Vives

El dia 22 vàrem celebrar la Diada infantil, començant el matí amb xocolatada i melindros, continuant després amb un assortiment de jocs per a grans i petits i acabant amb el lliurament d'obsequis i el premi a l'acampador més petit, el Sergi Coca i Armengol, de sis mesos.

Estirant la corda. Fotografia de M. Glòria Vives

Cursa de sacs. Fotografia de M. Glòria Vives

Cursa de bicicletes. Fotografia de M. Glòria Vives

Revetlla de Sant Joan. Fotografia de M. Glòria Vives

També, el dia 23 férem la revetlla de Sant Joan. Seguint la tradició, tots junts férem una taula tan llarga com el carrer en què érem acampats.

El dia 24 la Secció obsequià a tothom amb un vermut.

Un any més aquest campament ha estat un èxit.

En propers campaments Costa Brava esperem tornar-nos a trobar i, si és possible, ser més colla.

Maria-Glòria Vives

ESDEVENIMENTS

V NIT DE L'ESPORT

La nit del 13 de setembre es va celebrar una nova edició de la **V Nit de l'Esport de Gràcia**.

Enguany, any Gaudí, el lloc triat va ser l'adequat, en ple parc Güell, a les instal·lacions de l'Escola Baldori Reixach.

La nit va començar amb una actuació dels Geganters de Gràcia, amb el Pau i la Llibertat, seguit d'una actuació dels Castellers de Gràcia, que van aixecar sense vacil·lacions tres construccions al so de les gralles, i que van rebre els aplaudiments i el reconeixement de tots els presents.

Nosaltres hi érem un altre any més i amb la grata sorpresa d'haver sigut nomenats millor Club Esportiu de Gràcia, junt amb el **Club Ariel**, campions de tennis de taula de la província de Barcelona, i l'**Atlètic Güell**, equip de futbol, per haver aconseguit l'ascens a Primera Territorial després de ser segon classificat al seu grup durant la temporada.

A l'hora de l'entrega dels guardons vàrem rebre la grata sorpresa de ser designats pel jurat el **millor Club Esportiu de Gràcia de l'any**.

Lliurament de guardons. Fotografia de Josep M. Contel

Ferran Mascarell, regidor del Districte de Gràcia, va entregar el premi al nostre president, Francesc Sanahuja, qui va agrair el reconeixement i va explicar les diferents commemoracions i tasques realitzades:

- 80 aniversari de l'Entitat
- 50 aniversari de la Coral Cantaires Muntanyencs
- 30 anys de la Matagalls-Montserrat
- Centenari del naixement de Josep Buch i Parera, fundador de l'Entitat.

També va fer un resum de la tasca feta en aquests anys: esportiva (expedicions i primeres tant del GEDE com del GIE), formativa (cursos d'iniciació, perfeccionament,

barranquisme, esquí de muntanya, escalada esportiva, medicina i socors de muntanya), promoció de l'escoltisme, curses (abans la Ribas i Virgili i en els darrers trenta anys la Matagalls-Montserrat, que s'ha convertit en una festa de l'excursionisme amb més de dos mil participants), acampada, etcètera.

Finalment va encoratjar tots els presents a practicar el nostre esport, que és a l'abast de tothom i en el qual, a pesar de no ser competitiu i no tenir, per tant, un gran reflex en molts mitjans de comunicació, en aquesta Nit de l'Esport ha sigut reconeguda la nostra llarga tasca com a entitat, cosa que va valorar i va agrair molt en nom propi i de tots els socis.

Miquel Fernández Azconegui

NOTES BREUS

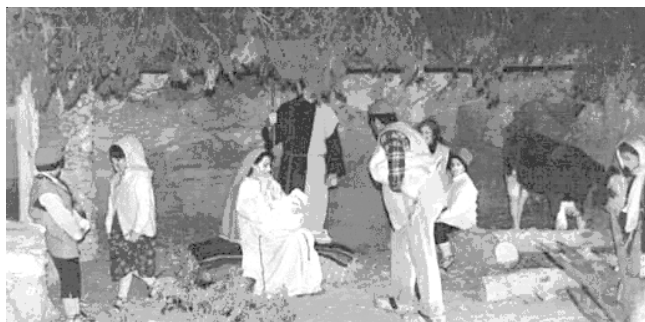
10 de novembre 12:00 hores

TROBADA EN MEMÒRIA DELS EXCURSIONISTES

Església romànica de Sant Pere
Santuari de la Mare de Déu de la Font Santa
Subirats (Alt Penedès)
Organitza: Foment Excursionista de Barcelona
Celebració de l'eucaristia i Taula Rodona

21 de desembre 10:00 hores

FORN IBÈRIC DE SANT ADJUTORI

Convidem a tots els socis a la tradicional instal·lació del Pessebre al Forn Ibèric de Sant Adjutori

A partir de gener 2003 esperem els vostres articles per la revista "**MAI ENRERA**".

Podeu lliurar els originals a Secretaria.

ALTES DE SOCIS

7632	ANTONI FONSECA CASAS
7633	FRANCISCO JOSE ROMERO
7634	JORDI PICAZADA
7635	J. CARLES RELATS
7636	MANUELA SALAZAR
7637	CRISTINA HERNADEZ
7638	GERARD DOMENECH RIBE

NOTICIES

1ª FIRA DEL LLIBRE DE MUNTANYA

Després de més d'un any de treballs en la preparació d'aquesta **1ª Fira del Llibre de Muntanya al Collsacabra**, en els quals vaig tenir el goig de poder col·laborar des del primer moment, els dies 5 i 6 d'octubre de 2002 es va fer efectiva la seva realització a Tàvertet.

En el tríptic de presentació es diu ben concretament: *"La Fira del Llibre de Muntanya, com a centre d'interès, vol ser un homenatge als cingles, boscos i prades del Collsacabra, però també respon a la necessitat de donar un espai regular a Catalunya per a la trobada entre la muntanya i el món de la comunicació. Amb l'assistència d'editors, llibreters i col·leccionistes de llibres de muntanya, i també dels representants del món dels mitjans audiovisuals i multimèdies, la Fira vol ser un fòrum on es pugui exposar i debatre qualsevol tema referent a la muntanya"*.

A més dels estands dels expositors, que mostraven una gran quantitat de llibres dedicats a la muntanya en el seu més ampli ventall, de les taules rodones que van tenir lloc, de les presentacions per editorials i multimèdies i dels actes oficials, la Fira va oferir un programa complementari d'activitats lúdiques, esportives i científiques. Les ofertes van incloure, entre d'altres: un rocòdrom, un ràpel, una tirolina, globus captiu, passejades guiades i la demostració d'activitats de rescat per part dels Bombers de la Generalitat.

Hi varen participar més d'una trentena d'expositors. Per exemple, editorials com: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Rafael Dalmau, Proa, Garsineu, Cossetànea, Farell, Pagès, Butxaca de Muntanya, El Piolet, Desnivell, Barrabés, etc.; llibreters com: La Pleta i Cavaller, d'Andorra; multimèdies com: GeoVirtual i Benecé Produccions. I en l'àmbit pròpiament excursionista hi figuraven: la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, el Centre Excursionista de Catalunya i el Club Excursionista de Gràcia. Al voltant de la carpa principal que va acollir les anteriors entitats i empreses, es podien

visitar les instal·lacions dels Agents Forestals, Turisme de Catalunya, Centre Excursionista Esquirol, Amics dels Cingles de Collsacabra, etc. I tot en el marc de "2002 Any Internacional de les Muntanyes".

El nostre estand, decorat amb una sèrie d'elements i material excursionista i d'escalada, va exhibir més de trenta llibres editats per la nostra entitat i per diferents editorials, però tots ells d'autors socis del Club Excursionista de Gràcia. Fou la nostra una destacada i entusiasta aportació a aquesta 1ª Fira del Llibre de Muntanya, que esperem que en properes edicions pugui comptar amb una major participació d'entitats excursionistes de totes les nostres comarques i també del conjunt dels Països Catalans.

Estand del Gràcia. Fotografia de Francesc Sanahuja

Cal deixar constància que l'èxit més absolut va acompanyar els dos dies d'aquesta manifestació; i el públic, molt d'ell excursionista, va poder gaudir d'un important fons editorial de muntanya en un ambient i un paisatge incomparables.

I ja ens és possible anunciar que la propera **Fira del Llibre de Muntanya**, la segona, tindrà lloc a Santa Maria de Corcó-l'Esquirol, atès que és voluntat dels organitzadors que tingui caràcter itinerant entre els municipis del Collsacabra.

Enhorabona doncs a tots els que han participat en aquesta nova demostració de l'excursionisme cultural i a aquells que l'han fet possible.

Joan Cervera i Batariu

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia
DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

a/e: cegracia@cegracia.com
web: <http://www.cegracia.com>
Dip. legal: B.9720-1961